

Θρακικὸ χειμῶνιασμα

Βιβλίου 5/4/39

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Στάμ. Σταμ.

ΞΑΝΘΗ, Μάρτιος. — Ἐνα σὰν λεπτὴ δαντέλλα κλαδί ἀνθισμένης ἀγριοκορομηλιάς, σὲ κάποιον φράχτη ἀπάνω, ἐπιμένει νὰ μᾶς λέη ὅτι ἔφθασεν ἡ ἀνοιξίς.

Καὶ ἐπιμένει ἐνῶ ὅλα τὰ κλαριά καὶ τὰ χορτάρια γύρω του εἶνε μαζωμένα καὶ ὠχρὰ ἀπὸ τὴ κρυερὴ θλιβερότητα καὶ ἀπὸ πάνω τὰ μεγάλα θηρία τῶν χιονιῶν, ὁ Ὀρθηλος, τὸ Μπέλεσι καὶ ἡ Ροδόπη, ἔξακολουθοῦν νὰ χύνουν εἰς τοὺς κάμπους παγεράς πνοάς χειμερινῶν ἀνέμων καὶ κάνουν τὰ φαράγγια τῶν χαμηλῶν βουνῶν καὶ τῶν ποταμῶν τὶς θαθεῖες τὶς κοίτες νὰ βογγοῦν καὶ νὰ μουγκρίζουν ἀπελπικτικά...

Καὶ εἶνε ἐξαιρετικὰ θαρῶς ὁ χειμῶνας εἰς τὴν Θράκην καὶ ἀκόμη πιὸ θαυτέρος ὅταν ἔρχεται παράκαιρα, σὰν ξαναμωραμένος, μέσα σὲ ἀνοιξέως χρονικὴ περιοχὴ...

Εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν χορεύουν νιφάδες μὲ γυαλιστερὲς σταγόνες παγεροῦ νεροῦ. Τὸ φίλημα τῶν ψεκάδων καίει πρόσωπα, σκάζει χέρια καὶ παγώνει τ' αὐτιά. Ἡ γῆ εἶνε γεμάτη ἀπὸ λάκκους μολυβιοῦ νεροῦ κοντὰ σὲ κτρινιασμένα φρύγανα. Τὸ χῶμα σκοῦρο καὶ θαρῶ, λόφοι ἀσπρισμένοι ἀπὸ χιόνι.

Καὶ ἡ ἀγριοκορομηλιά, ἀνθισμένη, κατάλευκη, ἐπιμένει νὰ σοῦ ὀμιλῇ περὶ ἀνοιξέως, ἡ ὁποία ἀφικνεῖται.

Καὶ τὰ θηρία τὰ χιονοφορτωμένα τῶν μεγάλων τῶν βουνῶν ἀπὸ τὰ θανατερά μπουγάζια τοὺς ἐξακολουθοῦνε νὰ φυσοῦν τὴν πα-

γεράν ἀναπνοήν των, γιὰ νὰ σβύσουν τὸ ἀνθινόν, τὸ λευκόν τοῦτο τῆς ἐλπίδος φῶς...

Ὅταν βρεθῆ κανεὶς μέσα εἰς τὸν κρουσταλλιασμένον αὐτὸν ἀνεμοχορὸν τοῦ θρακικοῦ χειμῶνος, τότε ἐνθυμεῖται τὰ λαϊκὰ τραγούδια :

Φυσάει Βορριάς,
Φυσάει Θρακιᾶς...

Καὶ τότε ἐξηγεῖ τὶς μονοκόμματες καὶ ποδιήρεις καὶ τραγόμελλες καπότες τῶν βοσκῶν τῆς Θράκης, τῶν ὁποίων τὸ σχῆμα καὶ τὸ κόψιμο, σὲ καλὸν καὶ ἡσυχον καιρὸν, δὲν δύναται νὰ ἐννοηθῇ.

Φαίνεται δὲ ὅτι οἱ καπότες αὐτῶν Θρακῶν ποιμένων θὰ εἶνε οἱ ἴδιες ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἐποχὴ, γιὰ τὶς περιγράφει καὶ ὁ Ξενοφῶν, ὅταν ἐγύριεν ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, μὲ ὄσους τοῦ ὑπελείφθησαν ἀπὸ τοὺς Μυρσίους του, καὶ ἔμεινεν ἕνα ὀλόκληρον χειμῶνα εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην.

Περιγράφων, λοιπὸν, ὁ Ξενοφῶν τὸν θαρῶν χειμῶνα πού πέρασε εἰς τὴν Θράκην, λέγει ὅτι εἶχε πέση πολὺ χιόνι καὶ τὸ ψῆχος ἦτο τόσον δριμύ, ὥστε ὄχι μόνον τὸ νερὸ ἐπάγωνεν εἰς τὰ ἀγγεῖα ὅταν τὸ ἔφερον διὰ τὸ δεῖπνον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο εἶνε περιεργον — καὶ τὸ κρασί ἀκόμη ἐπάγωνε μέσα εἰς τὰ δοχεῖα.

Καὶ πολλῶν Ἑλλήνων, λέγει, αἰρῖνες καὶ τὰ ὄτια ἀπεκαλοντο καὶ ἔγινε πλέον φανερά ἡ αἰτία γιὰτί οἱ Θρακῆες φοροῦν καὶ σκεπάζουν τὰ κεφάλια καὶ τ' αὐτιά των

μὲ ἀλωπεκάς, καὶ γιὰτί ἔχουν χιτῶνας μακροῦς, μὲ τοὺς ὁποίους σκεπάζουν ὄχι μόνον τὰ στήθη, ἀλλὰ καὶ τοὺς μηρούς των, καὶ ἐπανωφόρια ποδιῆρη καὶ ὄχι χλαμύδας, καθὼς συνηθίζουν οἱ Ἕλληνες.

Ὁ δὲ Παισαυρίας διηγεῖται ὅτι εἶδε καὶ... λευκάς ἄρκτους εἰς τὴν Θράκην!...

Ἄλλὰ καὶ γενικῶς ἡ Θράκη ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς θεωρεῖται ὡς χώρα ψυχροτάτη καὶ ἔχουσα θυνὰ ψηλά καὶ χιονοσκεπῆ.

— Ἐκεῖ φάσιαι, λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι, ὁ πολεμικὸς Ἄρης καὶ ὁ ἀγριος Βορρᾶς.

Ἀπὸ ἐκεῖ ἐμπουκάριζαν αἱ πάχνη τοῦ χειμῶνος καὶ αἱ τρικυμῖαι τῆς θαλάσσης διὰ τοὺς ναυτικούς, πού ἔμειναν ὡς σήμερα ἀκόμη εἰς τὰ τραγούδια τοῦ λαοῦ :

Φυσάει Βορριάς,
φυσάει Θρακιᾶς,
φυσάει καραβοπνίχτης...

Καὶ ποῖος ἀρχαῖος συγγραφεὺς δὲν γράφει γιὰ τὸν θρακικὸν χειμῶνα.

Ὁ Πλάτων, πού λέγει γιὰ τὴν σφοδρότητα τοῦ θρακικοῦ Βορριά ὅτι κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸν φθάσῃ εἰς τὸ τρέξιμο.

Ὁ Ἡσίοδος, ὁ Αἰσχύλος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται εἰς τὸ ἱστορικὸν γεγονός, πού κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Ξέρξου καὶ τῶν ἡττημένων στρατιῶν τοῦ στρατηγοῦ του Ἀρταβάζου ἐπάγωνεν ὁ

Στρυμῶν καὶ ὀλόκληρος ἡ Θράκη ἐσκεπάσθη μὲ χιόνιας :

Παραθέτομεν τὴν περικοπὴν, κατὰ μετάφρασιν τοῦ σοφοῦ Ἰατροῦ καὶ ἱστορικοῦ συγγραφέως, τοῦ διαμένοντος εἰς Σουφλί κ. Κ. Κουρτίδου :

τῆς Βόλθης λίμνης τὸ καλάμι, καὶ τὸ Παγγαῖον ὄρος, τὴν Ἠνωτικὴν γῆν κατὰ τὴν νύκτα δὲ ταύτην ὁ θεὸς ἐσήκωσε πρόωρον χειμῶνα, ἐπάγωσε δὲ ὀλόκληρον τὸ ρεῖθρον τοῦ Στρυμῶνος ποταμοῦ...

Ἐπέρασαν δὲ οἱ Πέρσαι μόλις δυσκολώτατα τὴν Θράκην.

Ἄλλὰ καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐδεκάτισεν ὁ Θρακικὸς Βορρᾶς, ὅταν πολιορκοῦσαν τὴν Τροίαν.

Λέγει ὁ Αἰσχύλος :

Ἄνεμοι δὲ, ἀπὸ Στρυμόνος ἐξερχόμενοι, πρόξενοι ἀργοποριῶν, καταστρεπτικοί, δυσκολεύοντες τὰ πλοῖα νὰ κινήθουν,

κινοῦντες τοὺς ἀνδρας, φθείροντες τὰ πλοῖα καὶ τὰ σχοινία,

προσθέτοντες ἀτελείωτον χρόνον, εἰς τὴν θραδύτητα τῆς πολιορκίας ἐμάραναν τὸ ἄνθος τῶν Ἀχαιῶν...

Ὁ δὲ Σοφοκλῆς δίδει τὴν ἐξῆς ὑπέροχον εἰκόνα τῆς ἀγριότητος τῆς χώρας εἰς τὴν «Ἀντιγόνην», κατὰ μετάφρασιν τοῦ ἰδίου κ. Κουρτίδου.

Ὅσαν τὸ φουσκωμένο κύμα τοῦ Πόντου,

εἰς τὴν ἀνεμοζόλην πού τὸ πιάζει ἀπὸ τὴν Θράκην ὁ σίφων καὶ τὸ ρίχνει εἰς τὸν τρισκόταδον (βυθὸν καὶ ἀπὸ τὸ βάθος κυλάει τὴ μαῦρη (ρη ἄμμο καὶ ἀναστενάζει θαθεῖα καὶ ἤχον (λογοῦν τὰ θαλασσοδαρμένα ἀκρογιάλια.

Καὶ εἰς ἄλλο μέρος, εἰς τὸν «Οἰδίποδα Τύραννον», γράφει :

Τὸν Ἄρην τὸν ὀλέθριον, κάμε νὰ φύγῃ, εἴτε εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν, ἢ ὅπου βογγᾷ τῆς Θράκης ὁ Βορριάς.

Ὁ Εὐριπίδης, πού ἐξῆσεν εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, καὶ τὴν ἐγνώριζε καλά, ἀποκαλεῖ τὴν Θράκην «χιόνι κατάρρυτον» καὶ τοὺς τόπους τῆς δυσχειμέρους.

Καὶ προσθέτει : Ὅταν δὲ ὁ Θρακικὸς Βορρᾶς ρίχνει τὸ χιόνι, σκεπάζω τὸ κορμί μου μὲ δέρμα (τα θηρίων, ἀνάπτων φωτιᾶν, καὶ δὲν μὲ μέλει γιὰ τὸ κρύο.

Καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἔχει νὰ κάμῃ μὲ τοὺς χειμῶνας τῆς Θράκης καὶ εἰς τοὺς Ὀρφικοὺς Ὕμνους ὑπάρχουν στίχοι, ὡς ἐξῆς :

Χιονώδεος ἔλθε ἀπὸ Θράκης, λυέ τε παννέφελον στάσιν, ἤερος (ὕγρακελεύθου, ἰκμάσι ριπίζων νοτεραῖς διυθριγενέσ ὕδωρ, αἰθρία πάντα τιθεῖς, θαλερόμμα (τον αἰθέρα τείχων

ἀκτίσι λάμπουσιν ἐπὶ χθονὲς ἡ-
(λοιο.

Κυνηγημένος ἀπὸ παγωμένον
χινοοστρόβιλον καὶ ἀπὸ στίχους
ποιητῶν, ἐτρύπωσα σὲ ἕνα καφε-
νεῖο τουρκικό, χωρὶς νὰ δύναμαι
νὰ πάρω οὔτε τὴν ἀναπνοή μου.

Ὁ καφετζῆς μου ἔφερε κοκκι-
νωτὸν ὕγρον, θερμὸν, μέσα σὲ ἕ-
να γυάλινο ποτήρι, πού ἔμοιαζε
πολύ μὲ διακοπότηρο.

—Τί εἶνε αὐτό;

—Τσαΐ γιὰ νὰ ζεσταθῆς καὶ νὰ
συνέλθῃς.

Φαίνεται πὼς τὸ τσαΐ εἰς τὴν
θράκην προσφέρεται σὲ γυάλινα
καμαρωτὰ ποτήρια.

Μέσα εἰς τὸ ἀχνίζον τοῦ τσα-
γιού ρευστὸν ἐπιβίβα ὄλον τὸν
θρακικὸν χειμῶνα, τίς ἀγριότητες
καὶ τίς κακίες του, τὰς περὶ αὐ-
τοῦ παραδόσεις καὶ τοὺς φόβους
τῶν ἀνθρώπων καὶ ἄλλῃ τὴν με-
γαλοπρεπῆ ποιήσιν τῶν ἀρχαίων
ποιητῶν, γιὰ τοὺς θρακικοὺς χει-
μῶνας...

"Ἐξω ὁ ἀέρας οὐρλιαζε, σὰν
νᾶθελε νὰ μᾶς ἀρπάσῃ.

"Ἀλλὰ πού τὸν λογαριάζαμε ἡ-
μεῖς!...

Ἀπεναντίας μάλιστα.

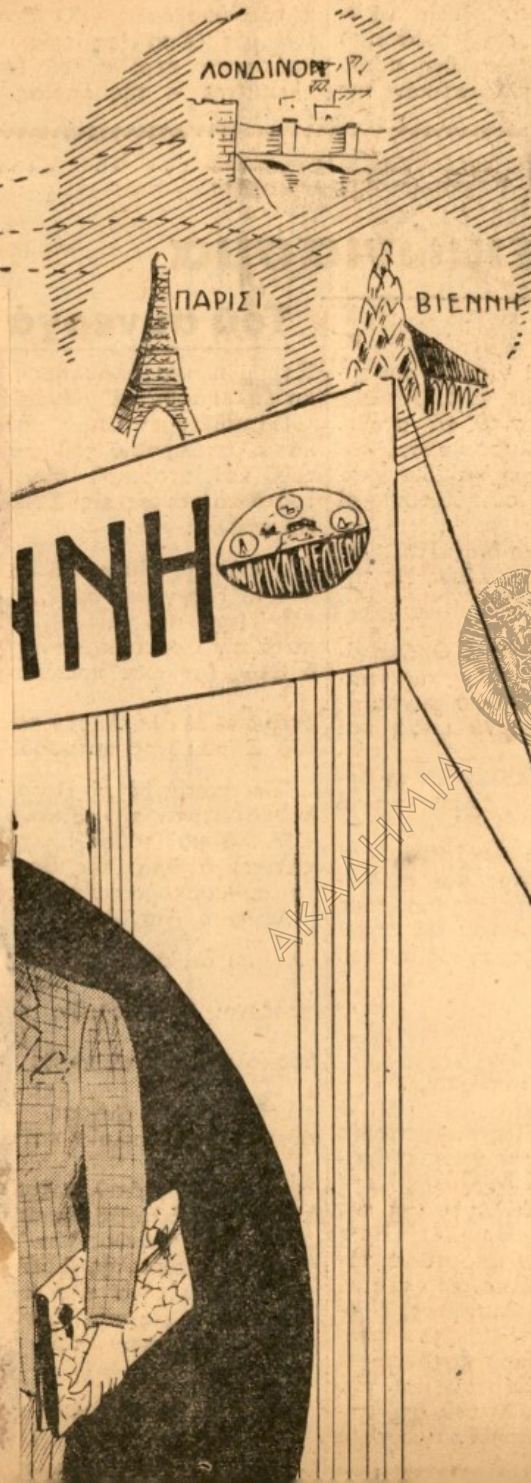
Καλοῦμεν τὸν Τοῦρκον καφε-
πῶλην :

—"Ἀκουσε, τοῦ λέμε, δῶσε ἕνα
τσαΐ, σὲ παρακαλῶ, καὶ εἰς τὴν
κόρομηλιά, πού στέκει ἀνθισμένη
ἀπ' ἔξω.

Ὁ Τοῦρκος καφετζῆς μᾶς κύ-
ταζε. Τί νὰ ἐσκέπτετο ὁ ἄνθρω-
πος; Ἴσως ὅτι εἶδε νὰ τρελλαί-
ωνται ἄνθρωποι μὲ τὴ ζέστη τὴ
μεγάλη, ἀλλὰ μὲ τέτοια πανω-
νιά, πρώτη φορὰ θὰ ἔβλεπε.

Καὶ ἴσως νᾶχη δίκηρο...

ΣΤΑΜ ΣΤΑΜ.

ΦΙΛΩΝΟΣ 47-47Α
ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 54
SPECIAL

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΖΩΗ "ALLEANZA"

Καταθέσασα τὴν κεκαυμένην ἐγγύησιν
καὶ ἐγκατασταθεῖσα ἐν Ἑλλάδι δυναμὲ ἀ-
ποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκο-
νομίας δημοσιευθεῖσας εἰς τὴν Ἐφημερίδα
τῆς Κυβερνήσεως (Δελτίον Ἀνωμόμων Ἐ-
ταιρειῶν) τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1938 (ἀριθ.
φύλλου 320), ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἡ Ἐταιρεία «ΑΛΛΕΑΝΤΣΑ» ἀνήκουσα
εἰς τὸ ἰσχυρότερον ἀσφαλιστικὸν συγκροτή-
μα τῆς Ἑπιρωτικῆς Εὐρώπης, δὲν εἶνε ἀγνωστὸς εἰς τὸ ἑλληνικὸν Κοι-
νὸν. Πρὸ τεσσαρακονταετίας περίπου τὸ πρῶτον εἶχεν ἐγκατασταθῆ εἰς
τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ τῶν καινοτομιῶν, τὰς ὁποίας τὴν ἐποχὴν ἐκείνην
εἶχεν αὐτῇ ἐφαρμογή εἰς τὰ Τιμολογία τῆς, εἶχεν ἀποκτήσῃ τὴν συμπά-
θειαν καὶ τὴν εὐνοίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀσφαλιζομένου Κοινοῦ. Ἡ εὐφημος
μνεία τῆς Ἐταιρείας «ΑΛΛΕΑΝΤΣΑ», τὴν ὁποίαν κάμνει εἰς τὸ βιβλίον
του περὶ τῶν Ἀσφαλειῶν (Σελ. 519), τὸ ἐκδόθη τῷ 1902 ἐν Ἀθῆναις,
ὁ Α. Μάτεσις, πείθει οἰονδηποτε περὶ τῆς εὐεργετικῆς συμβολῆς τῆς
«ΑΛΛΕΑΝΤΣΑ» εἰς τὴν ἀσφαλιστικὴν κίνησιν τῆς χώρας μας.

Ἡ Ἐταιρεία «ΑΛΛΕΑΝΤΣΑ» ἐγκατασταθεῖσα ἤδη ἐκ νέου ἐν Ἑλ-
λάδι, ὑπόσχεται, χάρις εἰς τὰ ἐξαιρετικῶς εὐνοϊκά Τιμολογία τῆς, τοὺς
πολλὰπλοῦς ἱκανοποιητικὸς συνδυασμοὺς τῆς καὶ τοὺς ἐλευθερίους ὁ-
ρους τῆς, νὰ ἱκανοποιῆσῃ καὶ πάλιν, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, τὴν Ἑλ-
ληνικὴν Κοινωνίαν.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΔΙ' ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Α. ΣΓΟΥΡΩΦ & ΣΙΑ

Ὁδὸς Σανταροῦζα ἀριθ. 3, Ἀθῆναι. Τηλέφ. 30-697 καὶ 30-698
ΥΠΗΜΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΥΠΗΜΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Διευθυντῆς Ο. ΔΕΚΑΒΑΛΛΑΣ Διευθυντῆς Σ. Ι. ΜΑΝΟΥΣΟΣ
Ὁδὸς Φίλωνος ἀριθ. 39 Ὁδὸς Ἁγίου Μηνᾶ ἀριθ. 7.
τηλ. 41-365 τηλεγρ. ΑΡ ΣΓΟΥΡΩΦ τηλ. 35-22 τηλεγρ. ΑΡ ΣΓΟΥΡΩΦ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΟΡΟΙ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΩΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΙ

ΕΠΙΣΚΚΕΦΘΗΤΕ μας, γράψατέ μας, ἢ τηλεφωνησατέ μας διὰ νὰ
θέσωμεν ὑπ' ὄψιν σας τὰ νέα εὐνοϊκώτατα Τιμολογία μας, ἀνευ οὐδε-
μίας ὑποχρέωσέως σας.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΝΕΟΙ δραστήριοι, ἱκανοὶ νὰ ἀσχοληθῶσιν ὡς παρα-
γωγοὶ ἀσφαλειῶν Ζωῆς τῆς Ἐταιρείας.

Ο ΤΙΤΛΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΚΑΜΠΑΡΝΤΙΝΩΝ ΣΠΥΡΟΣ ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ

52 - ΣΤΑΔΙΟΥ - 52 ΓΩΝΙΑ ΣΤΟΑΣ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

ἀπεκτήθη ἐν Εὐρώπῃ:

Ὡς πρωτοπόρου εἰς τὴν διάδοσιν τῶν ΚΑΜΠΑΡ-
ΝΤΙΝΩΝ ἐν Ἑλλάδι καὶ μόνον εἰδικῶς αὐτοπροσώπως
ἐκπαιδευθέντος ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀπο-

Διότι, καθὼς ἡ ἱστορία μαρτυρεῖ,
καὶ οἱ Θραῖκες, οἱ παλαιοὶ, δὲν ἔμε-
ναν ἥσυχοι εἰς τὰ χιονοσκεπῆ βουνά
των καὶ τὰς ἀγρίας τῆς πατρίδος
των δειράδας. **ΣΤΑΥ. ΣΤΑΥ**

Πρὸ ἀμνημονευτῶν χρόνων ἀνα-
φέρεται ἓνας Θραῖξ Βούτης, υἱὸς τοῦ
Βορρέου, ὁ ὁποῖος διωχθεὶς ἀπὸ τὴν
Θραάκην, ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του Λυ-
κοῦργον, πέρασε τὸ Αἰγαῖον καὶ κα-
τέλαβε τὴν Νάξον. **ΕΘΝΟΙ ΑΘ**

Εἰς τὴν Βοιωτίαν εἶχαν ἐγκατα-
σταθῆ Πελασγοὶ καὶ Θραῖκες, ἀπο-
διώξαντες ἀπὸ ἐκεῖ τοὺς Βοιωτοὺς.

Εἰς τὴν Δακίδα τῆς Φωκίδος ἐ-
βασίλευσε, τὸ λέγει καὶ ὁ Στράβων,
ὁ Θραῖξ Τηρέυς, ὁ ὁποῖος πῆρε γυ-
ναῖκα τὴν Ἀθηναίαν Πρόκνην, κό-
ρην τοῦ τότε Βασιλέως τῶν Ἀθη-
νῶν. **27-4-1435**

Θραῖκες ἦσαν οἱ φονεύσαντες κα-
τὰ τὸν πόλεμόν τους μὲ τοὺς Ἀθη-
ναίους τὸν Βασιλέα τῶν Ἀθηνῶν
Κόδρον, γιατί δὲν ἐγνώριζαν τὸ ὑ-
πὲρ τῆς πατρίδος του στρατήγημά
του.